

Skolan Esoteriska Vägen



Häfte 4

Esoterisk förmåga att tolka verkligheten.

De psykologiska grundtyperna

Häfte 4

Esoterisk förmåga att tolka verkligheten. De psykologiska grundtyperna.

I Esoterisk förmåga att tolka verkligheten	s. 1
II Introduktion till de sju psykologiska grundtyperna	s. 4
III De sju psykologiska grundtyperna	
Nr 1: Den viljestarka personen	s. 6
Nr 2: Den kärleksfulla personen	s. 9
Nr 3: Den tänkande personen	s. 11
IV Sammanfattning av de tre första psykologiska grundtyperna ..	s. 15
V Experiment	s. 17
VI Om symbolik	s. 19
VII Avslutande frågor	s. 23
VIII Litteraturförslag	s. 23
IX Meditation	s. 24

Första etappen: Människans konstitution
Häfte 1: Introduktion. Esoterisk orientering
Häfte 2: Människans konstitution

Andra etappen: Från splittring till integration
Häfte 3: Från splittring till integration

Tredje etappen: Från integration till handling
Häfte 4: Esoterisk förmåga att tolka verkligheten.
 De psykologiska grundtyperna
Häfte 5: De psykologiska grundtyperna (fortsättning)
Häfte 6: Symboltolkning och kreativ handling
Häfte 7: Ryggsäck

I Esoterisk förmåga att tolka verkligheten

Temat för den tredje etappen av vårt arbete är Från integration till handling, vilket är en naturlig och organisk fortsättning på vårt arbete under den andra etappen som hade temat Från splittring till integration. Under denna tredje etapp ska vi undersöka vad det betyder och vilket syfte det har att i någon grad vara integrerad. Ett visst mått av integration har uppnåtts mellan vår känsla och tanke, och mellan dessa och personligheten. Om vi har arbetat med meditation och studier med fast beslutsamhet och med verklig strävan, har det också helt naturligt inträffat något av växelverkan mellan personligheten och själen. Den starka, självcentrerade, aktiva personligheten har förnummit en känsla av närhet och påtryckning från själen; det har förekommit ögonblick då ett annat centrum varit aktivt. Det gamla idealet att tjäna sig själv har blivit ifrågasatt, och ett nytt ideal om tjänande av andra har börjat inta dess plats. Här upptäcker vi ett av svaren på frågan om vilket syfte den psykologiska integrationen tjänar; det är att skapa en människa som är en god tjänare av sina medmänniskor. Detta är målet, och målet inbegriper skicklighet i handling. Att ha en önskan att tjäna är inte tillräckligt. Glöm inte den frenetiska tjänarens glamour. Hen kan rusa in i aktiviteter, förälskad i idealet att tjäna. Blicken är riktad mot visionen, inte på den medmänniska man försöker hjälpa. Det finns fortfarande ett starkt element av personlig ambition i önskan att tjäna och detta leder mycket lätt till att man blir oskicklig i sitt handlande.

Hur kan vi då uppöva vår skicklighet i aktivt tjänande? Ett viktigt sätt är att lära sig att utöva den esoteriska konsten att tolka verkligheten. En enkel definition på denna konst är att det är förmågan att tränga igenom de yttre effekterna av en händelse eller fråga och nå fram till dess bakomliggande orsak eller orsaker. Det är alltså att bakom det fysiska symtomet eller tecknet söka det orsaksgivande energimönster som har givit upphov till det. Det är en process av växande andlig förståelse.

För att förstå hur esoterisk tolkningsförmåga skiljer sig från exoterisk tolkningsförmåga kan vi ta ett exempel från någonting som vi alla känner väl till: ett besök hos läkaren. Vi mår inte bra och vi beskriver symptomen för doktorn. På grundval av dessa och olika prover når läkaren fram till en diagnos och ger oss någon medicin som ska göra oss bra igen. Låt oss kalla detta för det normala exoteriska sättet att angripa problemet. Kroppen behandlas som en mekanism, och sjukdomen som ett mekaniskt fel. Men sjukdomen försvinner inte. Vi går då till en annan sorts läkare. Denne frågar oss inte bara om de fysiska symptomen utan också om vårt arbete, vårt familjeliv, våra förhoppningar och vår rädsla. Han försöker gå bakom de fysiska symptomen och den fysiska sjukdomen till de betingande psykologiska mönster som har skapat spänningar i den fysiska kroppen. Han föreslår inte bara att vi tar en viss medicin, utan att vi också gör vissa förändringar i vårt sätt att leva, i våra målsättningar, i våra relationer. Till skillnad från den förste

läkaren använder sig den här doktorn av ett esoteriskt sätt att nalkas problemet. Läkaren försöker 'tolka' sin patient organiskt, som både sinne och kropp. Den kur han föreslår grundar sig på en så total bild av patienten som möjligt, och på ett försök att förstå syftet med den speciella sjukdomen i relation till patientens livsmål. Som sitt yttersta mål försöker han befrämja sin patients andliga tillväxt. För att kunna göra detta måste han ha självkännedom, för om han är okunnig om sitt eget jag, hur skulle han då kunna förstå en annan människa? Självkännedom som kommer ur en esoterisk förmåga att tolka vår egen natur är därför grunden till ett intelligent, kärleksfullt tjänande av andra. Genom djup, esoterisk självkännedom vinner vi insikt i andra människors väsen och i deras individuella och kollektiva handlingar.

I det arbete som ligger framför oss ska vi ägna speciell uppmärksamhet åt den esoteriska tolkningsförmågan som basen för ett intelligent, kärleksfullt tjänande. Vi ska undersöka våra egna naturer, och försöka förstå de osynliga energier och krafter som manifesteras i våra handlingar och beteenden. Som arbetshypotes ska vi använda de sju energitypernas eller strålarnas esoteriska psykologi (se litteraturhänvisningar) och vi ska försöka bestämma vilka strålenergier vi har lättast att ta till oss och vilka vi finner mer främmande. Detta är roligt, men det har sina faror! Det kan vara en källa till glamour, och därför uppmanas vi att inte dra alltför snabba slutsatser, utan ha en experimentell inställning till arbetet. Det är lite som att välja kläder i en affär inför ett speciellt tillfälle. Vi gör klokt i att ta god tid på oss, pröva olika plagg, stå framför spegeln och fråga om de verkligen passar oss, och till och med skjuta upp beslutet tills vi känner oss mer säkra på vår sak.

Denna långsamma, experimentella undersökning av vår stråluppsättning kommer inte bara att leda till insikter om vår egen natur, våra sätt att närma oss livet och genomleva typiska kriser, utan kommer också att kasta mycket ljus över hur grupper fungerar. Den kommer att leda till större tolerans mot andra människor som tänker och handlar annorlunda på grund av att deras stråluppsättning ser annorlunda ut. Den kommer att befrämja livskraften i grupper. Förmågan att tolka olika företeelser genom de sju strålarna ger också insikter om världshändelser i det förflutna, i nuet och i den omedelbara framtiden, eftersom sådana också sägs vara betingade av att de sju strålarna kommer in och går ut i cykliska förlopp. En esoterisk förmåga att tolka vad som sker i världen idag gör oss bättre skickade att med större intelligens agera i samarbete med den nya världsordning som håller på att växa fram.

Studiet av de sju energityperna kommer att utgöra en aspekt av vårt arbete under den kommande perioden. Intimt förknippad med detta studium är den esoteriska förmågan att tolka symboler. Värdet av ett studium av några av de grundläggande symboler som mänskligheten alltid använt sig av ligger i att det utvecklar intuitionen. Försöket att förstå den inre levande betydelsen av en symbol genom analys, associationer och en känsla för den, väcker gradvis den

syntesskapande, direkta förståelse som vi kallar intuition. Som en förberedelse till arbetet med att förstå symbolers innebörd föreslår vi att ni läser sidorna 12-18 i Alice Baileys bok Glamour - ett världsproblem. Vi skulle vilja fästa er uppmärksamhet på påståendet på sidan 16, att vid studiet av symboler "tanken på tjänande och på ökande nytta måste hela tiden hållas i minnet". Dessa ord är en påminnelse om att vår utforskning av de sju energierna och de större symbolerna inte får stanna vid att vara enbart ett akademiskt studium eller ett samlande av information. Tvärtom är den underkastad ett syfte. Dess syfte är att hos var och en av oss "öka vår nytta" och vår förmåga till utvidgat tjänande både som individer och som grupp.

Vi har i mitten av de sju typstudierna som en paus och en förberedelse för vad som kommer senare lagt in ett experiment och en text om symbolik. Därefter fortsätter studiet av de sista fyra typerna.

II Introduktion till de sju psykologiska grundtyperna

Vårt syfte då vi studerar de sju psykologiska grundtyperna är inte ett fascinerat, narcissistiskt intresse för oss själva, utan snarare en önskan att få veta mera om oss själva för att kunna vara till större nytta. Paradoxalt nog är dessa studier inte ett fåfängans experiment, utan snarare ett experiment i själv-förglömmelse. Den berömda delfiska uppmaningen "Känn dig själv" tolkades inte enbart som att känna sin egen karaktär utan även som att känna sitt Själv, sitt innersta väsen. I våra studier av de sju psykologiska grundtyperna strävar vi således efter att upptäcka något av själen manifesterad i våra olika personligheter. Vi har misslyckats i våra studier om de endast leder till en upphetsande självupptagenhet. Om de däremot leder till att vi tjänar, och alltmer glömmer oss själva, då har vi lyckats.

Innan vi börjar våra studier av de sju psykologiska grundtyperna, kan några klarlägganden och förslag vara på sin plats:

1. De karaktärstyper vi här beskriver visar hur olika strålenergier kommer till uttryck i olika personlighetstyper. Egentligen styrs själ, tanke, känsla och fysisk kropp av var sin specifika strålenergi. Personligheten har också sin specifika stråle och den blir allt tydligare ju mer tanke, känsla och fysisk kropp integreras hos en individ. Den energi som styr personligheten blir den mest framträdande hos den väl integrerade personligheten, och det är den som vi beskriver i de följande typerna. Samtidigt ska vi komma ihåg, att ju mer personligheten kommer under själens inflytande desto svårare är det att skilja mellan själens och personlighetens energier. Observera att innan man är en väl integrerad personlighet, är det lätt att tro att den stråle som styr vår känsla eller tanke är vår personlighetsstråle.

2. Ha inte så bråttom att avgöra vilken typ du tillhör och framför allt inte vilken typ andra tillhör. Det är viktigare att uppnå en förståelse av alla de sju grundtyperna och deras sätt att uttrycka sig. Sträva efter att uppnå en verkligt egen, sann förståelse av vad vart och ett av de följande avsnitten i denna tredje etapp försöker förmedla till dig. För gärna anteckningar över de uppslag och frågor som du får vid dessa studier. Dela med dig av dem och gå igenom dem vid era gruppmöten.

3. Vi föreslår att innan ni börjar arbetet med de sju grundtyperna, var och en i gruppen fastslår avsikten med dessa studier för sig själv. Dessa individuella definitioner av syftet kan diskuteras vid ett tidigt gruppmöte.

4. Vi föreslår också att var och en, så objektivt som möjligt, skriftligt beskriver sin egen natur så som de uppfattar sig själva, med starka sidor och svaga, samt med något aktuellt eller möjligt område för tjänande. En liknande uppgift kommer att avsluta denna kurs.

5. Vi föreslår att ni, under tiden ni studerar grundtyperna, i er dagliga meditation inkluderar fem minuters eftertanke åt den bestämda kvalitet eller karaktärstyp som ni för tillfället ägnar er åt. De som så önskar kan i denna reflektion utgå från passande avsnitt i Esoterisk Psykologi I och II av Alice Bailey. Bemöda er om att uppleva essensen i varje stråle när den kommer till uttryck i en personlighet.

6. Vår vision är att varje grupp eller att Den Esoteriska Vägen som helhet kommer att upptäcka ett sätt att visa allt vi lärt och erfarit under denna tid. Det kan vara i form av konkret manifestation eller i något projekt - en form som i sanning visar att integration leder till handling genom ökad självkännedom och kännedom om Självet.

7. Som en avslutning av varje studieavsnitt ber vi er att göra en sammanfattning av gruppens intryck av studierna och sända dem till sekretariatet, svarsgruppen.

8. Följande tidsplan för arbetet kan vara till hjälp. Ni modifierar den själva med hänsyn till hur ofta ni träffas.

Tjänande och Esoterisk förmåga att tolka verkligheten - en till två månader.

De psykologiska grundtyperna - en månad per typ.

Symbolik - en månad.

Sammanfattning och avslutning - en månad.

III De sju psykologiska grundtyperna

Nr 1: Den viljestarka personen

Om denna typ av människa har det sagts: "Deras viljekraft är stark till såväl det goda som det onda. Denna kraft manifesteras som styrka, mod och uthållighet, men kan också komma till uttryck som en destruktiv kraft med drag av uppenbar grymhet och opersonlighet." (Lansdowne, *The Rays and Esoteric Psychology*, s 5) Dessa människor är naturliga ledare. De träder snabbt fram och tar ledningen i en grupp. De är dynamiska, orädda att ta beslut och de påtvingar - på gott och ont - andra sin vilja.

Vad det emotionella livet ankommer, ger viljemänniskan uttryck för få emotioner. Assagioli har skrivit: "Hon kontrollerar alla känslor då hon betraktar dem som hinder och faror för sin handlingskraft och målinriktning. Hon nöjer sig inte enbart med att förhindra uttrycket av sina känslor, utan strävar efter att helt undertrycka dem. Hon tar ringa hänsyn till andra människors känslor, eller till sina egna. Denna vana som å ena sidan kan leda till heroiska handlingar och självupppoffrande gärningar, kan å andra sidan lätt frammana okänslighet, hänsynslöshet och grymhet hos människor som inte är välintegrerade." (*Psychosynthesis Typology*, ss 19-20)

Denna typ av människa reagerar på alla former av frustration med otålighet och irritation.

Eftersom viljemänniskan inte är benägen till känslouttryckningar och är relativt befriad från sentimentalitet, är det kännetecknande för henne att klart kunna analysera problemen i olika situationer. Hon ser vad som behöver göras och sätter omedelbart igång att verkställa det. Om situationen kräver radikala förändringar, tvekar hon inte att förverkliga dessa även om det innebär en temporär olägenhet och smärta för andra människor medan processen pågår. Viljemänniskans blick är fäst på målet som ska uppnås, och hon bryr sig inte om andra människors känslor. Faktum är att hon har svårt att förstå "vad man bråkar om", varför andra inte kan inse lika klart som hon, vad som är till deras eget bästa. För henne är det endast en fråga om vad som måste göras och sedan att verkställa detta.

En effekt av viljekraften är att de människor som har viljekraften som dominerande karaktärsdrag blir något isolerade och självupptagna. De ställer sig utanför känslomässiga engagemang och tenderar att driva människor ifrån sig och blir därför till slut ensamma. Den ryska författaren Tolstojs sista levnadsår är ett exempel på detta. Han fann sig själv förskjuten av sin familj på grund av sitt tyranniska sätt mot sin fru och sina barn. Endast en dotter förblev honom trogen. Det är intressant att notera att Tolstoj hatade Shakespeares verk, och framför allt Kung Lear. I en artikel om detta skådespel antyds att Kung Lear kan förstås som en kraftfull personlighet, som framför allt förkroppsligar viljan till makt. (En kopia av denna artikel "An

Esoteric Approach to King Lear" av Michael Srigley, kan rekvideras från sekretariatet.) Assagiolis ord får förklara hur viljan till makt kan avslöja sig hos en människa. "Denna manifesteras som ambition, som självhävdelse, som begäret att dominera andra och att vara centralfiguren på scenen. Den förfaller lätt till egoism, envishet och halsstarrighet. För att nå sina mål kan en människa av denna typ lätt bli arrogant och hänsynslös." (s. 21)

Då viljan till makt går till överdrift driver den bort människor och skapar en självkorrigerande isolering. Detta utgör den typiska krisen för viljemänniskan. Det är som om livet självt, genom de omständigheter som viljekraften frammanat, uppenbarar viljans natur då den inte modifieras av kärlek och förståelse. Då hon tvingas möta sin självförvållade isolering och inser att den uppstått ur hennes egen natur, blir det möjligt för henne att förvandla de negativa aspekterna till positiva. Hon blir då medveten om andra människors behov och känslor. Egensinnighet blir då viljan till det goda. Hon lär sig att destruktivitet, rätt använd, kan utnyttjas för att befrämja planens framåtskridande. Hon röjer vägen för de efterföljande byggarna.

Det är relativt enkelt att känna igen viljemänniskan som typ. Som tidigare nämnts, intar hon i allmänhet en ledande ställning inom ett företag. Hon dras till politiken, regeringsmakten och till alla områden där ledaregenskaper behövs. Berömda exempel på denna människotyp är Luther som iscensatte Reformationen på 1500-talet och Napoleon som militär anförare. Inom konstarterna är viljemänniskan svag för stora, dramatiska effekter men slarvig vad gäller detaljer. Den amerikanska poeten Walt Whitman är ett exempel på den kraftfulle författaren som sveper läsaren med sig medan Wagner utgör ett motsvarande exempel inom musikens område. Assagioli framhåller att yrken som upptäckarens och kirurgens är attraktiva för människor av viljetyp. Han skriver: "Till detta vill jag lägga kirurgens yrke, som kräver vilja i bemärkelsen mod att ta ansvar, förmåga att besluta och att handla snabbt men också för att kirurgen ofta verkar som en välgörande förstörare av angripna lemmar och vävnader. Det är välkänt att kirurger ofta följer sina impulser och har en väl inbyggd känsla för när tidpunkten är den rätta." (ss 23-24)

En personlighet som styrs av viljan till makt behöver utveckla kärleken och visheten i sin natur för att hålla undan den tendens till hänsynslöshet och dominans som vilja till makt frammanar. Det kraftfulla behovet att få saker och ting gjorda och att styra andra människor måste modifieras genom att förmågan till samarbete utvecklas. Eftersom viljemänniskan i regel är orädd, förstår hon inte andra människors rädsla för förändring; hon måste därför medvetet utveckla medkännande förståelse och tålamod.

Frågor att besvara:

1. Vilka är enligt din åsikt de mest framträdande kännetecknen för viljemänniskan? Försök att definiera essensen i hennes natur.
2. Ge två exempel på en man och en kvinna, antingen historiska eller nu levande personer, som var för sig i högsta måtto exemplifierar den viljestarka personen.
3. Vi har alla träffat på denna typ av människa i vår ungängeskrets eller i vårt arbete. Beskriv denna person kortfattat och ange hur du reagerar och svarar på hans eller hennes kraftfulla natur.
4. Vilka kännetecken på den viljestarka typen kan du upptäcka hos dig själv? Vilken av viljemänniskans kvaliteter anser du att du skulle behöva utveckla hos dig själv?
5. Det har påståtts att under detta århundrade har den första strålen, som viljemänniskan är ett uttryck för, varit särskilt aktiv i sin destruktiva och frigörande aspekt. Den kan jämföras med den grävsropa som röjer marken innan byggnadsarbetarna kan påbörja sitt konstruktionsarbete. Vilka tecken på en sådan första stråles aktivitet kan du se i händelser under det sekel som gått?

Nr 2: Den kärleksfulla personen

Den viljestarka personen uppnår sitt mål genom att rikta sin energi utåt. Den kärleksfulla personen däremot söker uppnå sina syften genom attraktionslagen. Den förra driver igenom; den andra drar till sig. Om den viljestarka personen kan jämföras med en elektrisk ström, så kan den kärleksfulla personen liknas vid ett magnetfält.

Den individ som är starkt betingad av kärlekens princip tenderar att assimilera eller samla, och i sina lägre yttringar kan detta leda till ett begär efter materiella ägodelar. En sådan person samlar saker och omger sig med ting. Som Assagioli skriver: "Begäret efter ägodelar blir specifikt och riktas emot vissa typer av föremål. Så förhåller det sig med bibliofilen, eller den som samlar porslin, snäckor, frimärken, etc. Dessa fall avslöjar ett annat karaktärsdrag hos den här typen och det är intresset för små ting och en förmåga att handskas med detaljer." (Psychosynthesis Typology, s. 29)

När det gäller aptiten på mat, så visar den här personlighetstypen en svaghet för godsaker, som kan leda till problem med vikten. Också när det gäller ätande, är det möjligt att urskilja den kärleksfulla personens tendens att dra till sig och bygga upp, att skapa fysisk struktur. I en vackrare yttring visar sig den här förmågan i heminredning, och i en vidare bemärkelse som samhällsbyggande. Där den viljestarka typen är lagd för radikala förändringar, där är den kärleksfulla för bevarande. Detta ger oss nyckeln till den väsentliga egenskapen hos den kärleksfulla människan: hen bygger form.

Vad beträffar den kärleksfulla typens känsloliv, så är en sådan person naturligtvis djupt engagerad i sitt förhållande till andra. Det kan sträcka sig från en passionerad, romantisk kärlek med starka bindningar och en känsla av ägande antingen det gäller samlevnadspartnern eller barnen, till ett slags upphöjd, osjälvisk kärlek, som grundar sig på lyhördhet för andras behov och medkänsla. Vilken nivå eller vilken kärlekskvalitet det än må röra sig om, så finns där en stark önskan att involvera sig med andra. Den driften kan bli så stark att individen kan komma att förneka sin egen natur och bli en "dörmatta" för den man älskar. Eller också finns ett starkt begär att själv bli älskad, och när detta inte tillfredsställs hemfaller personen åt självmedlidande. Till skillnad från den viljestarka personen finner den kärleksfulla personen det svårt att vara ensam. Han eller hon älskar sällskap, är vänsäll, och tycker om att träffa folk. Som Assagioli har skrivit: "För att uttrycka sig behöver de den stimulans som utbyte med andra kan skänka; de förverkligar sig själva i sina relationer till andra." (s. 33) Den negativa aspekten i detta sammanhang är ett alltför stort beroende av andras reaktioner och ett alltför stort intresse för skvaller och detaljer om andra människors liv. Detta kan motverkas genom att man odlar oberördhet och utvecklar en förmåga att skilja mellan den självcentrerade kärleken till andra och den visa kärleken.

Den kärleksfulla människan styrs av kärlekens och vishetens stora energi, och allteftersom insikterna i kärlekens natur fördjupas med växande erfarenhet och blir alltmer vittomslutande, så blir vishetsaspekten den som alltmer präglar kärleken. Hur kan vi skilja mellan vis och icke-vis kärlek? Ett sätt vore kanske att fundera över skillnaden mellan kärleken till en annan människas personlighet och kärleken till hennes själ, där den söker manifestera sig genom personligheten. Är det inte så att kärleken ofta riktas just till den andras personlighet? Han eller hon blir älskad för vad de råkar vara med uteslutande av vad de skulle kunna bli; den visa kärleken borde då riktas mot personlighetens utveckling och kärleksfullt acceptera och befrämja sådana förändringar som kunde leda den närmare den inneboende själen. Den visa kärleken står på själens sida på bekostnad av den älskades personlighet.

Slutligen några ord om hur den viljestarka och kärleksfulla personen fördelar sig mellan könen. Det är självklart på det viset, att både män och kvinnor kan höra till båda typerna. Det finns många exempel på kraftfulla kvinnor, som uttryckt viljestyrka och ledarskapskvaliteter, liksom det finns män som varit levande exempel på kärlek och vishet. Samtidigt kan man fundera över varför det är så att det manliga könet oftare associeras med viljekraft, medan kvinnan anses manifestera kärlekskvaliteten. Huruvida detta bottnar i något medfött eller beror på sociala och historiska faktorer får här bli en obesvarad fråga. I vårt studium av de sju psykologiska grundtyperna är det av betydelse att framhålla att båda dessa typer är lika viktiga, och att varje typ behöver utveckla den andras kvaliteter. En "manlig" obarmhärtig viljeutövning behöver mildras och bli mer human genom kärlekens kvalitet, som förknippas med det kvinnliga. På samma sätt behöver ett "kvinnligt" kärleksfullt sätt att närma sig livet en energitillsats av maskulin dynamik. Resultatet kan då bli en samordning av både viljekraft och kärleksfullhet hos båda könen, och att man uppnår en inre psykologisk tvåkönighet som ligger bortom könsskillnaden. Eller, som renässansens tänkare uttryckte saken: Ur föreningen mellan Mars och Venus föddes Harmonia.

Frågor att besvara:

1. Den kärleksfulla personen måste lära sig att skilja mellan den sentimentala kärleken, som ofta vill äga och är glamouriserad, och vad man skulle kunna kalla den klarsynta kärleken, som är fokuserad på det andligt goda hos den älskade. Hur skulle du vilja utveckla den distinktionen med hjälp av dina erfarenheter av livet, litteraturen, filmen och konsten?
2. Ge två exempel på en man och en kvinna, antingen historiska eller nu levande personer, som för dig i högsta måtto exemplifierar den kärleksfulla personen.
3. Det har antytts att den kärleksfulla personen verkar genom att dra till sig. Vilka exempel på den sortens verksamhet kan du finna?

4. I vilken omfattning kan du hålla med om att kvinnan tenderar att påverkas av kärleks- och vishetsenergi, medan mannen tenderar att styras av viljans energi?
5. På vilket sätt skiljer sig kärleksaspekten hos viljan från viljeaspekten hos kärleken? Har detta något samband med Viljan-till-det-goda och Den goda viljan?
6. Vilka kännetecken på den kärleksfulla typen kan du finna hos dig själv?

Nr 3: Den tänkande personen

Den viljestarka personen är inriktad mot att uppfylla mål. Den kärleksfulla personen är inriktad mot att samla materialet genom vilket måluppfyllelse kan uppnås. Den tänkande personen är inriktad på att anpassa målen till medlen, avsikten till de material genom vilka den kommer att uttryckas. Den tänkande personen är därför skicklig i att anpassa och manipulera för att uppnå resultat. Djupast i en sådan människas natur ligger förmågan att engagera sig i inbördes relationer, i att arrangera, ordna och att koordinera.

Två undervarianter av den tänkande personen har beskrivits. Den ene beskrivs av Assagioli som den aktiva-praktiska typen vars främsta kännetecken är "intelligent aktivitet". Denna typ manifesterar i mänsklig form samma slags intelligens som finns i all materia, vare sig den är oorganisk eller organisk. Den är närvarande i det organiserade beteendet hos all atomisk och molekylär växelverkan, i det känsliga livet i växtriket liksom i de komplexa fysiska strukturerna hos alla djur och människor. Inom den nya psykosomatiska medicinen som nu växer fram är det brukligt att tala om intelligens hos cellerna. På alla dessa nivåer finner vi att intelligens fungerar som koordinatör mellan livsimpuls och form. Den aktiva-praktiska personen uppför sig likadant när hon på ett intelligent sätt relaterar ett syfte eller ett begär till tillgängliga medel. Därför är hon homo faber, människan som uppfinnar, som skapar verktyg och vapen, tröskmaskiner och teleskop, kärnkraftverk och atombomber. Hon är den som omsätter idéer i materiell form. Eftersom hennes intelligens är praktisk, är denna typ skicklig i att tillverka och reparera saker. Återigen ser vi att detta innebär förmågan att arrangera och koordinera föremål och delar så att de tillsammans kan fylla ett bestämt syfte.

På grund av att hon är så skicklig i att manipulera, finner den aktiva-praktiska typen ett naturligt utlopp för sina talanger i att hantera pengar. Hon blir en utmärkt affärskvinna eller finansman. "Den aktiva typen är huvudsakligen intresserad av processen att tjäna pengar, av spelet som det innebär att sköta pengar i affärer, bankverksamhet och så vidare." (Assagioli, a.a. s. 40)

Den andra undervarianten av den tänkande typen är den abstrakta tankens person. Alice Bailey beskriver denna typs utmärkande dygder som: "vidsynthet i alla abstrakta frågor, uppriktigt uppsåt, klart intellekt, förmåga till koncentration på filosofiska studier, tålmod, försiktighet, ingen tendens att oroa sig eller andra över småsaker." (Esoterisk psykologi I, s. 191)

De motsvarande bristerna är: "intellektuellt högmod, kyla, isolering, bristande noggrannhet vad gäller detaljer, tankspriddhet, styvsinhet, självishet, överdriven kritik av andra." (ibid.)

Samma förmåga att relatera, koordinera och systematisera som förekommer hos den aktiva-praktiska typen förekommer hos den abstrakta tänkaren, men den tillämpas i första hand på idévärlden. Denna förmåga att hantera abstrakta idéer visar sig hos filosofen, matematikern, metafysikern. Representanter för denna typ kan så helt gå upp idéernas värld att de blir frånvarande, likgiltiga för världen runt omkring. Som man säger: de är ofta "försjunkna i tankar". Deras tänkande är ofta invecklat och blir komplicerat som en följd av deras önskan att uttrycka alla aspekter av det ämne de utforskar. I sin mest negativa form leder detta till förvrängning av tankar, tal och skrift och en tendens att manipulera andra människor.

Den kris som denna typ förr eller senare möter har att göra med hennes manipulativa, planerande natur. Hon blir insnärjd i sina egna planer, sina egna mentala konstruktioner och reduceras slutligen till inaktivitet. Hon lär sig det som är svårast för henne att uppnå: stillhet och tystnad.

Av denna erfarenhet lär hon sig att tanken, hur snabb eller briljant den än är, är tom om den inte förenas med kvaliteter som sympati för andra, tolerans och en förmåga att fatta värdet av känslor.

Dygdena och bristerna hos den tänkande personen är mycket framträdande idag, vilket är ett resultat av den stimulans som givits av den mångsidiga intelligensens energi, som varit aktiv sedan 1400-talet. Detta har lett inte bara till stora vetenskapliga och teknologiska framsteg, till ett vitt utbredd intresse för ideologier och tillkomsten av utbildningscentra för ett växande antal människor, utan också till de problem som hänger samman med det själviska användandet av denna energiform. Dessa innefattar utbredda föroreningsproblem, obalans i världens ekologiska system, en ojämn fördelning av världens resurser som leder till undernäring eller svält på olika platser på jorden och en farlig konfrontation mellan ideologier under större delen av detta århundrade. Liksom varje enskild individ står nu mänskligheten som helhet ansikte mot ansikte med en kris som innebär ett val mellan att antingen fortsätta att använda det skarpa mänskliga intellektet till själviska, nationella syften och till gagn för speciella grupper i samhället eller att använda det till att gagna hela mänskligheten.

Frågor att besvara

1. Vad lägger du in i beskrivningen av den tänkande typen som en manipulerande person, i såväl positiv som negativ mening? Om du skulle välja ett djur som visar upp egenskaperna hos den tänkande typen, vilket eller vilka djur skulle du välja? Tala om varför!
2. Tänk dig något mänskligt företag eller ta ett du känner till (ett affärsföretag, en skola, ett kontor) och tänk dig att det styrs av en styrelse eller en grupp med tre personer: den ena är en viljestark person, den andra är en kärleksfull person och den tredje är en tänkande person. Vilka funktioner skulle de ha? Hur skulle de samarbeta? Vilka svårigheter skulle de stöta på?
3. Många av de problem som vi ställdes inför under förra århundrades sista decennium har uppstått ur ett obalanserat användande av den mentala förmågan. Vilka kvaliteter behöver utvecklas individuellt, samhälleligt och internationellt för att åstadkomma ett riktigt användande av den mentala förmågan? Vilket skulle vara det mest effektiva sättet att åstadkomma detta?
4. Vilka kännetecken på den tänkande typen kan du finna hos dig själv?

IV Sammanfattning av de tre första psykologiska grundtyperna

Vi har sett att de tre första huvudtyperna hos människan är ofullständiga eller bristfälliga uttryck för det som är känt som de tre strålarna eller energiaspekterna, som uttrycker vilja, kärlek och intelligens. Tillsammans bildar de en grundläggande treenighet och det treeniga förhållandet dem emellan kan skönjas i oräkneliga förlopp. Vi har behandlat dem åtskilda och i ordningsföljd, eftersom de flesta människor är övervägande av en typ. Men det är nyttigt och det vidgar tanken att försöka föreställa sig att de tre grundläggande energierna verkar samtidigt och i nära samband med varandra.

För att göra detta klarare kan vi hämta ett exempel från tennis. Mats Wilander¹ slår ett av sina berömda passerslag med backhand. När han gör det, är det tre faktorer som är verksamma: Den första är viljan eller avsikten att slå en vinnande boll. Den andra är den omedelbara situationen (mediet eller materialet), i vilken denna avsikt ska utföras, inbegripet spelarnas position på planen, racketarna som används, höjden på returbollen och så vidare. Den tredje faktorn är utförandet av själva slaget genom vilket avsikten sätts i verket i den aktuella situationen på planen. I själva verket sammansmälter dessa tre faktorer så att de bildar en fullständig handling.

Avsikt, medium eller situation, och utförande är de tre grundläggande beståndsdelarna i varje handling eller företag. När de är sammansmälta och balanserade, då inser vi att någon väl genomtänkt idé har realiserats på ett bra sätt i ett visst medium eller situation. Om den ena eller den andra av dem dominerar, finner vi ett inslag av obalans. Viljan att genomföra något kan vara stark, men förmågan att tolka en situation kan vara klen. Avsikten kan vara oklar men en viss handlingsförmåga kan vara stor och detta kan leda till ett elegant utförande utan särskilt mycket innehåll, till virtuositet för dess egen skull. Ett exempel på sådan obalans är följande. I arbetet inom internationella organisationer har man insett att fastän viljan att tjäna globalt är stark och fastän det finns tillräcklig kunskap om de problem som behöver lösas, så finns det en svaghet i hastigheten och effektiviteten med vilka globala beslut verkställs. Man söker nu efter sätt att öka den verkställande effektiviteten i FN och FN-organen.

Om vi applicerar dessa idéer på de tre huvudtyperna som vi diskuterat hittills, kan vi se att varje typs psykologiska uppgift är att förvärva de andra två typernas balanserande kvaliteter. Vilja behöver bli mer mänsklig genom medkänsla, medkänsla behöver bli dynamisk genom vilja, skicklighet i handling behöver användas med ett kvarhållet medvetande om det långsiktiga målet och med tillräcklig omsorg om situationen i vilken den ska uttryckas.

¹ Mats Wilander, räknas tillsammans med Björn Borg och Stefan Edberg, som en av Sveriges genom tiderna främsta tennisspelare. Han var förbundskapten för det svenska Davis Cup-laget åren 2002-2009.

Detta gäller, naturligtvis, för de kvaliteter som är förbundna med alla de sju psykologiska typerna. Idealet är en mångsidig utveckling som innebär att alla sju energiformerna ges utrymme och att de koordineras och balanseras. Dessa kvaliteter kan sammanfattas som 1) Vilja 2) Kärlek 3) Intelligens 4) Skönhet 5) Noggrannhet 6) Idealism 7) Fullt förverkligande. I denna serie kan vi upptäcka sju grundläggande faser varje gång någonting skapas, antingen det är ett universum eller en god måltid.

Det finns en sista anmärkning som bör göras när det gäller de sju typerna och som kommer att brygga över till nästa fas i vårt arbete som har att göra med symboler. Det finns vissa numerologiska samband mellan de sju typerna. Det mest uppenbara är sambandet mellan typerna med udda nummer, det vill säga 1 - 3 - 5 - 7 å ena sidan, och mellan typerna med jämna nummer, det vill säga 2 - 4 - 6 å andra sidan. För att uttrycka det på ett annat sätt, det finns en inre frändskap mellan vilja, abstrakt intelligens, vetenskaplig intelligens och detaljerat förverkligande. Samma naturliga släktskap förbinder kärlek, skönhet och idealism. Detta gäller de sju typerna som svarar mot dessa energier. Här finns en ledtråd till vilka slags människor vi känner en naturlig frändskap med. Det hjälper oss också att förstå hur energierna som styr monaden, själen, personligheten och hur de mentala, känslö- och eterisk-fysiska kropparna påverkar och förhåller sig till varandra. Som en illustration kan vi ta en person vars själ styrs av kärlekens energi (2), vars personlighet svarar mot energin för harmoni genom konflikt (4) och vars känslonatur lyder under idealismens energi (6). På grund av det naturliga släktskapet mellan dessa energier med jämna nummer, finns det en naturlig kommunikationskanal mellan själen, personligheten och känslokroppen. Om livsfokus är starkt känslomässigt, kan vi vänta oss att finna en person med starka känslor och kanske fanatiska böjelser, lätt upptänd av kärlek till ett ideal eller en person.

När livsfokus finns i en integrerad personlighet som till viss grad låter sig påverkas av själen, är en sådan person troligtvis mer balanserad i sin idealism och uttrycker den kanske genom något konstnärligt medium eller genom kreativ aktivitet. Det är också möjligt att en person, vars själ styrs av kärlekens energi, lättare låter sig påverkas av eller förstår en personlighet som styrs av den besläktade energin för harmoni genom konflikt eller av idealismens energi.

Förhållandena mellan de sju psykologiska typerna har två andra tillämpningsområden. Det ena är internationella relationer, där själen och personlighetstypen hos varje land sägs spela en viktig roll i dess relation till andra länder (för vidare information se Alice Bailey, *The Rays and the Initiations* och *The Destiny of the Nations*). Det andra har att göra med grupparbete och samspel. Den kreativa spänningen i en grupp (inklusive grupperna i Skolan Esoteriska Vägen) är beroende av såväl olikheten och balansen som det andliga djupet hos dess enskilda medlemmar. Genom samarbete med

människor som är andra typer än vi lär vi oss att väcka deras kvaliteter i oss själva. En sådan mångfacetterad men ändå integrerad grupp som arbetar tillsammans för en gemensam sak har stor makt.

V Experiment

Det övergripande temat för den tredje och sista etappen av vår gemensamma esoteriska resa är ”Från integration till handling”. Här i mitten av denna etapp är det därför lämpligt att göra en paus och reflektera över hur detta tema påverkar vårt sätt att leva, både som individer och som medlemmar av olika grupper.

Mänskligheten har tagit steget in i det sista decenniet av förra århundradet och förändringarna sker i en allt snabbare takt. Barriärer faller på alla håll och rörelsen i riktning mot ett enande går allt hastigare (till exempel planen för ett Europas Förenade Stater) samtidigt som insikten växer om vårt inbördes beroende på ett globalt plan. I alla dessa spännande förändringar spelar den välinformerade allmänna opinionen en avgörande roll genom att underifrån utöva stark påtryckning på ledarna i samhället. Därmed bekräftas den förutsägelse som gjordes tidigare i detta århundrade och som innebar att den upplysta allmänheten skulle komma att spela en avgörande roll i förberedelsearbetet för en ny världsordning.

Det är önskvärt att ni ser på er själva och den grupp ni ingår i som idérika skapare av denna välinformerade allmänna opinion och som medhjälpare i utformandet av en ny social, kulturell och ekonomisk ordning, på såväl det nationella som det globala planet. Välj därför att, som ett experiment, arbeta med ett område till exempel utbildning (inklusive fostran av barnen i hemmet), bistånd till u-länder, metoder för att minska brottslighet och drogmissbruk, arkitektur anpassad efter människans behov, konstens funktion i det framtida samhället, en teknologi som fungerar i harmoni med naturen, en ny psykologi som befordrar andligt växande, en ny form av religion och ritualer, ett ekonomiskt system för den nya tidsåldern, etc, etc. Arbeta helst gruppvis och utforma ett program för det område som ni har valt. Börja med att samla information genom att studera böcker och tidningar och överväg därefter olika sätt att presentera ert program via ett eller flera media som till exempel video, film, broschyrer, artiklar, affischer. Arbetet kan lämpligen förberedas under den månad som ni ägnar åt experimentet, och slutföras samtidigt som ni avslutar den tredje etappen. Det är vår förhoppning att vi då ska kunna göra en utställning där vi visar de olika programmen för allmänheten, under namnet ”En vision för en nära framtid”.

Medan ni arbetar med detta experiment, är det önskvärt att ni håller i minnet att mänskligheten nu är tillräckligt mogen för att på ett kreativt sätt samarbeta med den gudomliga viljan. Fram till nu har utvecklingen alltför ofta varit en blind process där människorna har fått lära sig av sina misstag och genom dyrköpta erfarenheter. Nu står möjligheten öppen för människan att bli medarbetare i den gudomliga planen för jordens utveckling genom att hon anstränger sig att förstå en del av det övergripande syfte som ligger till grund för planen för varje tidsepok.

För att detta ska kunna ske krävs att mänskligheten på ett kraftfullt sätt frammanar sin andliga vilja och önskan att ställa saker tillrätta. Vad som är utmärkande för denna vilja uttrycks på ett vackert sätt i nyckelordet från 1990: "Viljans hemlighet ligger i insikten att det goda är oövervinnerligt till sin natur och oundvikligen måste avgå med den slutliga segern."

Experimentet kan sammanfattas så här:

1. Arbeta helst i grupp och välj ett område av det dagliga livet. Samla information om detta område och utarbeta ett program som syftar till att åstadkomma en kreativ förändring inom denna sektor.
2. Håll i minnet att målet är att skapa en välinformerad allmän opinion.
3. Ägna ca en månad åt det förberedande arbetet.
4. Fortsätt att arbeta med färdigställandet av programmet så att det blir klart och kan presenteras på den avslutande utställningen "En vision för en nära framtid".
5. Begrunda nyckelordet från 1990: "Viljans hemlighet"

VI Om symbolik

Vad är egentligen en symbol? Själva ordet kommer från grekiskans "symbolon", som hade att göra med sammanförandet av två delar till en helhet. I överförd betydelse blir en symbol något som står för något annat - den representerar något utanför sig själv. Således är bokstäver symboler för ljud, siffror symboler för mängdförhållanden och så vidare. När vi talar om traditionella eller esoteriska symboler, syftar vi emellertid alltid på synliga tecken för något osynligt. Den traditionella symboliken har sin grund i den samstämmighet, den korrespondens eller motsvarighet, som föreligger mellan verklighetens olika ordningar, den inre överensstämmelse som förbinder dem med varandra och som följaktligen sträcker sig från det högsta till det lägsta, från den subtilaste andliga ordningen till den fysiska ordningens lägsta plan.

Vi får tänka oss, att även den högsta andliga ordningen har en början i en yttersta princip. Allt skapat översätter och företräder denna princip på sitt eget sätt och i enlighet med sin tillvaros ordning. Från den ena ordningen till den andra finns en sammanlänkning. Alla ting korresponderar med varandra och ingår som delar i en universell helhet. Eller som det heter i Psaltaren: "Himlarna förtälja Guds ära, och fästet förkunnar hans händers verk; den ena dagen talar därom till den andra, och den ena natten kungör det för den andra; det är ej ett tal eller språk vars ljud icke höres."

Den här korrespondensen mellan allt skapat utgör symbolikens grundval. En verklighet av en viss ordning kan föreställas eller representeras av en verklighet av en annan ordning; den senare är då en symbol för den förra. Det bör kanske påpekas, att det lägre kan symbolisera det högre medan det omvända förhållandet är omöjligt. I kraft av denna korrespondens är hela naturen inget annat än en symbol för en högre verklighet. Därför skulle man också kunna säga, att naturen får sin sanna innebörd först, när människan betraktar den som ett stöd och medel för att höja sig till vetskap om de högsta sanningarna. Detta är just symbolikens funktion.

Så är vart och ett ting inte bara vad det ser ut att vara, utan också vad det representerar. Ett sädeskorn är ett sädeskorn men också fröet till en planta, till ett sädesfält, och kanske basen till en hel civilisation. Brödet är i de flesta kulturer liktydigt med livsuppehälle och överlevnad. Ett bröd kan därför symbolisera dessa begrepp. I flera världsreligioner har brödet upphöjts till sakrament. När Kristus tog en bit bröd och sade: "Detta är min lekamen", så kunde lärjungarna naturligtvis se brödbiten och Kristi kroppsliga gestalt som helt åtskilda företeelser, men det var inte "bröd allena" som lärjungarna delade och åt, utan bröd som laddats med ny innebörd och därigenom undergått en förvandling. Så är det med de arketyppiska, traditionella symbolerna - de är laddade med innebörd och betydelse, som i bestämda kulturer tolkas entydigt.

I vår tid är vi i allmänhet mera intresserade av och fixerade vid vad tingen är i sig själva, än vad de representerar och eventuellt betyder, mera intresserade av reella fakta och fenomen än av universella idéer och principer. Men i det symboliska synsättet ligger, att man uppfattar sinnevärldens alla ting och fenomen som yta, och att man är medveten om att det bakom den ytan finns en värld av orsak och mening och skapande krafter. Alla ting och alla verkligheter har en dold eller uppenbar orsak och utgör så att säga formuleringar av en bakomliggande mening. Den som forskar i symboler måste träna upp ett helt nytt sinne, ett slags esoteriskt spårsinne. Med hjälp av detta sinne blir det så småningom möjligt att tyda och betrakta sig själv och andra, naturen och tingen runtomkring som ingångar till en andlig verklighet. Samtidigt framstår allt tydligare de traditionella symbolernas karaktär av hemliga öppningar, genom vilka andens energier strömmar ut i den mänskliga kulturen.

Om naturen i stort kan sägas ha en symbolisk karaktär - materien som symbol för energi - och om allt i sinnevärlden kan ses som symboler för inre, skapande krafter, så innebär det inte att allt är lika lämpligt för ett esoteriskt symbolstudium. Man måste skilja, har det sagts, mellan "den symbolik som vet" och "den symbolik som söker", mellan å ena sidan de symboler som av tradition, och därmed avses den gamla visdomens tradition, har använts för en djupare förståelse av idéernas och de andliga principernas värld, och andra mer eller mindre "påhittade" och godtyckliga symboler. Ja, också den symbolism som är frukten av en poetisk eller konstnärlig inspiration behåller ett sökande, individuellt drag och kan inte jämföras med traditionens ifråga om exakthet och universell giltighet. Låt vara att stor poesi ändå ofta känns metafysiskt sann.

Då kände jag igen mig själv
I varje ting och anar sedan dess
Att det är samma jag som mitt i varje ting.
Nu när jag vuxit når jag över ensamhetens mur
Och ser det dolda himmelrikets land på jorden.
Förklädd i ting och varsel möter mig
Dess skönhet sällsamt ny på varje stig:
Jag tänker tankar under stenens panna,
I ljugens tusen klockor älskar jag.
Mitt hem är marken och min härd är solnedgången
Och när det skymmer ser jag blåa lågor fladdra
Som irrbloss över jordens dolda skatter.

(Gunnar Ekelöf)

Det finns också en motsättning mellan exempelvis symbolism och filosofi. Filosofin är till sin karaktär logisk-analytisk, medan symbolismen är syntetisk. Språkets form är liksom det mänskliga förnuftet ”diskursiv”, och tar sig fram stegvis, bit för bit, ord för ord. Språket är förnuftets instrument, medan symbolismen däremot är intuitiv - när man förstår en symbol fattar man på en gång helheten, vilket gör symboler så mycket mer lämpade än språket att tjäna som stöd för intuitionen. På en viss metafysisk nivå räcker språket helt enkelt inte till längre, medan symbolerna fortsätter att upplysa oss. Symbolismen har därför kallats ”tystnadens språk” - tystnadens, därför att de ting om vilka symbolerna talar är utsägbara och inte kan beskrivas genom det vanliga språket. Den har också kallats för ”fåglarnas språk” och ”änglarnas språk”, namn som antyder en sorts utommänsklig karaktär. Det finns en som det förefaller uråldrig tradition av vetande och insikter som, förkroppsligade i olika symboler, förts vidare från tidsålder till tidsålder, från kulturskrets till kulturskrets, utan att man kan ange något historiskt eller geografiskt ursprung. Det finns inte heller någon enda autentisk, traditionell symbol, som kan attribueras till en mänsklig upphovsman, så att man kan säga att den eller den symbolen uppfanns av den eller den tänkaren. Ingen människa kan göra anspråk på att ha uppfunnit triangeln, cirkeln, korset, den femuddiga stjärnan, den kubiska stenen eller regnbågen.

Hur ska man då tänka sig de traditionella symbolernas första användande? Vi kan föreställa oss ett tillstånd liknande det som beskrivs i Bibelns skapelsemyt, en paradisisk guldålder, där människan lever i fullkomlig harmoni med sin omvärld och på något sätt tycks stå i direktkontakt med det andliga. Hon har ännu inte upptäckt kunskapens träd och hennes mentala förmåga är alltså helt outvecklad. I ett påföljande tillstånd efter ”syndafallet”, väcks hon till medvetande om sig själv som individ. En förmåga till tänkande och intellektuellt resonerande börjar utvecklas. Därmed har människan också känt behovet av att förstå och bilda sig uppfattningar, och av att begripliggöra och begreppsforma de andliga erfarenheterna. Människan har då drivits till att operera från en ny utgångspunkt i sitt medvetande, där den omedelbara, spontana och ”paradisiska” kontakten med det gudomliga gått förlorad. Hon har försökt att förkroppsliga eller materialisera det andliga och för förnuftet ogripbara i en fattbar form, tillgänglig för sinnena. Hon har sökt och funnit likheter i naturen, och av dem har det blivit symboler, kultbilder, sinnebilder. I och genom dessa har hon sedan kunnat skåda den andliga substans, som ingen likhet har och som inte kan föreställas.

Man kunde tro att symboler och liknelser förekommer som ett uttryck för en högre grad av andlig insikt och medvetenhet. Men så är inte fallet. De utgör i själva verket ett slags räddande krafter, när andligheten är försvagad. Då Jesus gjorde sina framställningar om himmelriket, så skedde det i form av liknelser, därför att hans åhörare - och den västerländska människan alltså - behövde liknelser för att kunna förstå.

Vi kan dra nytta av ett historiskt perspektiv för att riktigt kunna förstå de traditionella, arketypiska symbolerna. Det är lätt att fastna i analysmodeller, där vi till varje pris måste undersöka och hålla fast vid symbolernas utseende och formella aspekter, och där vi kanske värderar symbolerna mer ju mer komplicerade och invecklade de är. Det kan också vara frestande att anlägga ett estetiskt synsätt. De formalistiska metoderna leder emellertid ofta till ett vakuum. Här sysslar vi med symbolernas slutända, inte med deras begynnelse och princip, och det vi finner i slutänden är ofta något förkalkat och ogenomskinligt, ornament i stället för öppningar, som inte ger oss mycket till upplysning.

Kraften från den andliga världen, som utgör den ena delen av en symbol, är evig, medan den andra delen, formaspekten, som tillhör sinnevärlden, är materiell, jordisk och förgänglig. Vi har för det mesta en rationalistisk uppfostran och skolning bakom oss, som inte är oss till så värst mycket hjälp, när det gäller att erfara kraften som symbolerna är bärare av. Härefter ligger en utmaning. Symbolerna uppfordrar oss till att tänka abstrakt och intuitivt och till att meditera. När vi lär oss detta, ska vi finna att de traditionella symbolerna, liksom vi själva, var och en i sitt eget liv, är förankrade i det högsta.

Frågor att besvara:

1. Definiera och diskutera ord som: allegori, analogi, emblem, legend, liknelse, metafor, myt, tecken. Genom att försöka förstå och definiera de här termerna, närmar man sig också förståelsen av ordet "symbol".
2. Vad innebär påståendet att en symbol snarare bör erfaras än analyseras och tolkas?
3. Hur skiljer man på en symbol som "vet" och en som "söker"?

VII Avslutande frågor

1. Ge exempel på handlingar som innehåller de tre komponenterna avsikt, medel och verkställande.
2. Vi har framkastat tanken att sju kvaliteter eller faser finns med i varje slutförd handling: 1) vilja, 2) kärlek, 3) intelligens, 4) skönhet, 5) noggrannhet, 6) idealism, 7) fullt förverkligande. **Tillämpa denna idé** på något företag som att laga en måltid, förbereda en kampanj eller en resa.
3. Vad betyder enligt dina egna erfarenheter uttrycket "den kreativa spänningen hos en grupp"?

Som en avslutning ber vi er att göra en sammanfattning av studierna och sända dem till sekretariatet, svarsgruppen. Nästa omgång arbetsmaterial kommer då att skickas till er.

VIII Litteraturförslag

Assagioli, Roberto, Psychosynthesis Typology. Institute of Psychosynthesis, London 1983

Lansdowne, Zachary F., The Rays and Esoteric Psychology. Samuel Weiser Inc., 1989

Robbins, Michael D., Tapestry of the Gods I - II

Bailey, Alice A., Esoterisk Psykologi I. Stiftelsen Tibetanens Bokfond, 1988

Bailey, Alice A., Esoterisk Psykologi II. Stiftelsen Tibetanens Bokfond, 1991

Bailey, Alice A., The Rays and the Initiations. (s. 643 ff), fl. utg.

IX Meditation

I gruppsammanhang rekommenderas gruppmeditationen från första häftet eller Lägga ifrån sig masken. Här följer förslag till individuell meditation.

Ljusmeditation

Sitt bekvämt med fötterna mot golvet, rak i ryggen men utan att det känns ansträngt. Avlägsna all spänning från händer, armar, axlar, nacke och käkparti. Håll medvetandet riktigt vaket och koncentrera det på andningen. Ögonen hålls slutna. När du efter en stund är avslappnad och koncentrerad, läs tyst och med inlevelse följande:

Jag vänder mig mot uppmärksamhetens källa.

Jag är denna källa, det rena medvetandet.

Jag drar upp riktlinjerna för mitt liv.

Ljud stavelsen OM tre gånger utifrån denna källa:

Första gången svagt för att rena sinnet.

Andra gången något starkare för att stabilisera känslokroppen.

Tredje gången kraftfullt för att påverka den fysiska kroppen.

(Det heliga ordet OM har en renande effekt på våra tankar, känslor och sinnen. Det är avsikten som uttrycks i ljudandet av OM som har denna effekt, inte ljudet i sig.)

Vänd därefter uppmärksamheten mot en ljuskälla strax ovanför huvudet.

Se den som en liten sol. Ljusskenet är lätt genomskinligt.

Låt solen stråla tio gånger starkare!

Solljuset sänker sig sakta ner i huvudet och bröstet.

Sedan stiger det åter mot ljuskällan ovanför huvudet.

(Upprepa övningen till dess att du känner dig impregnerad av ljus.)

Meditera (5-10 minuter) över tankekornet I detta ljus ser jag ett större ljus.

Avsluta med att läsa Den Stora Invokationen, följt av tre OM.

Den Stora Invokationen

*Från ljusets punkt i Guds sinne
Låt ljus strömma in i människornas sinnen.
Låt ljus stråla ned över jorden.*

*Från kärlekens punkt i Guds hjärta
Låt kärlek strömma in i människornas hjärtan.
Må Kristus återvända till jorden.*

*Från det centrum där Guds vilja är känd
Låt människornas små viljor ledas av ett högre syfte -
det syfte som mästarna känner och tjänar.*

*Från det centrum som vi kallar mänskligheten
Låt kärlekens och ljusets plan ta form
Och må den försegla dörren till det onda.*

*Låt Ljus, Kärlek och Kraft
återupprätta planen på jorden.*

OM

(Aum)

OM

(Aum)

OM

(Aum)